

Fagligt Alternativ

Det kræver mod og hårdt arbejde at bygge et nyt projekt op fra bar mark, men når fagene går i fri forening, kan meget lade sig gøre for den, der tror på sagen. Jørgen gjorde!

Danmarks Frie Fagforening

Idégrundlag ...

Danmarks Frie Fagforening er et alternativ til politiske og religiøse fagforeninger. DFF yder ikke støtte til politiske grupperinger eller ideologiske formål, ej heller moralsk eller agitatorisk støtte til sådanne. DFF vil udelukkende benytte foreningens midler til støtte for medlemmernes faglige interesser. DFF sætter respekten for den enkelte i højsædet, således at grundlovens og menneskerettighedskonventionens ord efterleves. DFF arbejder på at fjerne de aftaler på arbejdsmarkedet, der medfører, at man udelukkes fra et arbejde, medmindre man er medlem af en bestemt fagforening. DFF vil sikre medlemmerne tryghed i ansættelsen og størst mulig realindkomst.

Hvordan ...

DFF er en landsdækkende organisation, der optager funktionærer og lønmodtagere på tværs af faggrænserne. Vi arbejder fagligt ud fra en anden grundholdning end den etablerede fagbevægelse. Begrebet klassekamp bør fjernes i et moderne samfund. DFF medvirker til at fremme korrekt og saglig information, så lønmodtagerne selv kan afgøre deres ønsker og behov.

Hvorfor ...

LO-fagbevægelsen er i krise, fordi man ikke har fornyet sig. Mange er modstandere af den politiske tilknytning, og man løser ikke krisen blot ved at fjerne de direkte tilskud til politiske partier.

Det fremgår af nedenstående eksempler, at de forskellige fagforeningers love forpligter til at fremme bestemte ideologier. Ikke kun økonomisk, men også moralsk forpligtelse, som medfører samvittighedskonflikt for mange mennesker.

Eksempel 1.: »...det er på sin plads at slå fast, at partistøtten kun udgør en mindre del af fagbevægelsens politiske engagement.«

Poul Winckler (FOA), Poul Erik Skov Christensen (SiD) og John Dahl (HK) i en kronik i Politiken 4. juli 2001

Eksempel 2.: SID's formålsparagraf stk. 6: »At arbejde for indførelse af arbejdsplads-, økonomisk- og kulturelt demokrati med det sigte, at skabe et socialistisk samfund.«

Der skal ikke herske tvivl om organisationernes ret til at søge disse formål fremmet. Men kombineret med diverse tvangsmetoder betyder det en knægtelse af de demokratiske frihedsrettigheder. Derfor tilbyder DFF sig til alle lønmodtagere, som ønsker at være fri for sådanne bindinger, men som alligevel ønsker den tryghed det giver at være medlem af en fagforening.

Alle har ligeløn, men... nogle har mere lige løn end andre

(Frit efter George Orwell)

Sådan kunne man godt udtrykke ligelønssituationen i Danmark. Vi har nemlig et seriøst problem med hensyn til at håndhæve loven om ligeløn for lige arbejde.

Vi har ganske vist lovgivning på området. Loven bliver også håndhævet med efterbetaling af den manglende løn til følge. Men det er fuldstændig gratis at bryde loven, ja, faktisk har firmaer, der gør det, en økonomisk fordel. Lad os tage et eksempel:

Firmaet Fup og Fusk A/S har ca. 100 ansatte. Alle får overenskomstmæssig løn, men meget tæt på minimumslønnen for området. Men nogle får et personligt tillæg med forskellige begrundelser. Det underlige er, at langt flere mænd end kvinder får personlige tillæg, og langt flere etniske danskere end udlændinge får løntillæg. Ti kvinder af fremmed herkomst er de dårligst lønnede i firmaet.

Nogle af disse kvinder er organiserede i Danmarks Frie Fagforening, så vi undersøger forholdene nærmere. Det viser sig, at der ikke er nogen begrundelse for den lavere løn i mindst 5 tilfælde, så vi anlægger en sag, og det hele ender med, at disse 5 får efterbetalt manglende løn for det sidste år. Fin forretning for Fup og Fusk A/S! Hvorfor?

Dels fordi der var 3 andre, der også var underbetalte, uden at der blev gjort noget ved det, da problemet ikke interesserede deres fagforening, og dels fordi firmaet i flere år har forskelsbehandlet lønmæssigt. Sparet 350.000 i tre år. Efterbetalt 90.000 for et år. Sparet 260.000 de sidste tre år.

Og for at føje spot til skade for medarbejderne, så indeholder loven ikke nogen sanktionsmuligheder. Der bliver altså ikke givet nogen bøde til firmaet. Så firmaets politik er naturligvis at fortsætte den hidtidige praksis. Bliver det opdaget, så betaler de bare, og det, der ikke bliver opdaget, er ren fortjeneste.

Men nu blander EU sig (igen). Lønforskellen mellem mænd og kvinder er nemlig steget fra 15 til 18% mellem 2000 og 2005. EU kritiserer, at loven ikke indeholder sanktionsmuligheder overfor arbejdsgiverne, og at den derfor ikke virker præventiv. De kritiserer også regeringen for, at den ikke presser på for at få ligestillingsreglerne skrevet ind i overenskomsterne. Ligeledes kritiserer EU, at den danske institution „Videncenter for Ligestilling“ blev nedlagt, da den nuværende regering kom til.

Hvor længe kan Danmark holde til at blive slæbt for EF domstolen og tabe sagerne?

Danmarks Frie Fagforening**Sekretariatet:**

Lille Borgergade 13
9400 Nørresundby

Kontortid:

Mandag - onsdag kl. 12-17
Torsdag 12-18 Fredag 11-14
Tlf. 70 25 40 25 Fax 98 10 24 27

Lokalkontor SJÆLLAND:

Zoffmannsvej 12 A, 4600 Køge
Afd.leder: Michael Pedersen
Tlf. 70 25 40 25 Fax 98 10 24 27
mail: dff@dff.net

Udgiver:

Danmarks Frie Fagforening
Lille Borgergade 13,
9400 Nørresundby
Tlf. 70 25 40 25
mail: dff@dff.net
www.dff.net

Redaktion:

Arnfred Weber
(ansvarshavende)
Toftekær 41,
5471 Søndersø
64 89 32 22
arnfred@saknet.dk

PoBe sats & repro

Rønnebærvej 6, 6430 Nordborg
Tlf. 74 45 06 70 - 21 41 16 32
mail: pobe@mail.tele.dk

Tryk: Als Offset, Augustenborg

Forsidebillede:

Ukendt kunstner + PoBe

Abonnement: 4 numre kr. 80,-

ISSN 0901-0165

Eftertryk tilladt

med tydelig kildeangivelse

Pas på Trekantens Medarbejder Service!

Når vi i DFF får en ny sag, som vi skal tage os af, så kører det efter nogle almindelige spilleregler.

I mange sager klares tingene, så snart vi henvender os til arbejdsgiveren. I enkelte sager mener arbejdsgiveren ikke, han har gjort noget forkert, og så bliver sagen afgjort i retten. Normalt bliver det pådømte beløb derefter betalt, og så er den side af sagen ude af verden. I ganske få sager er der imidlertid et handlingsforløb, hvor man virkelig tager sig til hovedet og spørger sig selv: "Hvad er det lige, der foregår her?"

Her et af de meget grove eksempler, der trods alt fik en lykkelig udgang.

Vort medlem, Bo Jensen, var ansat hos Trekantens Medarbejder Service i Almind (TMS). Her blev han afskediget i april 2006 grundet manglende ordretilgang.

Afskedigelsen betød samtidig, at vort medlem ikke fik sin sidste løn og de opsparede feriepenge. Hertil kom, at der heller ikke, som loven foreskriver, var noget ansættelsesbevis.

Trods flere henvendelser til indehaveren, Peter S. Nielsen, forblev denne tavs. Heller ikke en inkassoforretning fra foreningens advokat, Jesper Anhøj, gav noget resultat. Vi blev herefter nødt til at stævne firmaet.

Indehavere af TMS, Peter S. Nielsen, fandt ikke anledning til at møde frem i retten, og derfor faldt dommen alene ud fra vores påstand.

Da det pådømte beløb skulle betales, undlod indehaveren at betale. Derefter blev den manglende betaling en sag for Fogedretten.

Da Fogedretten skulle behandle sagen, undlod Peter S. Nielsen på ny at møde frem.

Fogedretten meddelte os nu, at de blev nødt til at indkalde til et nyt møde, og at de der ville bede Politiet om at sikre, at indehaveren mødte frem.

Inden det kom så vidt, kontaktede Peter S. Nielsen vores advokat og meddelte, at han var klar til at betale beløbet, kr. 35.000 inkl. omkostninger. Vort medlem, Bo Jensen, var glad for endelig - efter den lange og trange vej - at få sine penge.

Det er desværre ikke første gang, at hr. Peter S. Nielsen og TMS har gjort sig bemærket i en personalesag.

På nettet kan man læse om en tidligere ansat, der på lignende måde røg ud af firmaet. TMS tilbageholdt løn, nægtede at betale sygeløn osv. Også i denne sag var det umuligt at komme i kontakt med hr. Nielsen. Selv for Vejle Kommune lykkedes det ikke.

Citat fra Netsiden:

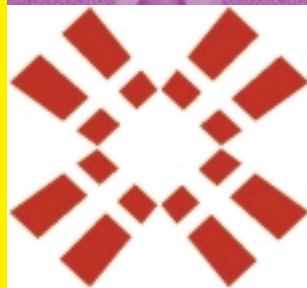
"Vejle Kommune har også forsøgt kontakt med TMS for at få en afklaring af dagpenge-reglerne. Også her undskyldte han sig med inaktive konti, manglende formularer og 3 x

tabt post. 2 breve skulle han have sendt til mig. De nåede aldrig frem, og 3 breve til Vejle Kommune nåede heller aldrig frem. Ej heller Vejle Kommune kunne opnå kontakt med Peter efterfølgende."

IDFF har vi rettet henvendelse til Jobcenter Vejle og advaret mod, at man anviser arbejdskraft til Trekantens Medarbejder Service i Almind.

JM

RECEPTION

Jørgen Mikkelsen

DFF-formanden fylder 60 år.

I den anledning inviterer vi vore medlemmer til en fejring i foreningens lokaler på Lille Borggade 13 i Nørresundby lørdag den 24. november kl. 11 - 13 Velkommen til at kigge ind og hilse på.

DANMARKS FRIE FAGFORENING

De mange nye medlemmer, der er kommet til det sidste årstid, kender sikkert ikke ret meget til vores formand. Han er bestemt ikke kedelig, så derfor bringer vi dette

Portræt af formanden

På den ene side –

Fagforeningsmanden

Hvad gør man, hvis der ikke er en fagforening, man gerne vil være medlem af? Man laver da sin egen! Det var præcis, hvad Jørgen Mikkelsen gjorde.

Hvorfor

Jørgen arbejdede på AUC (Aalborg Universitetscenter), og tillidsmanden dér pressede på for at få Jørgen til at melde sig ind i den lokale klub af metalmedlemmer. Han var i forvejen medlem af Metal og havde egentlig besluttet sig til at tage med til et klubmøde og melde sig ind der. Men så opdagede Jørgen, at han som den eneste selv skulle betale for et mindre traktement, og så blev han væk.

Jørgen meldte sig ud af Metal og gav sig til at skrive læserbreve, der blev bragt i flere aviser. Typisk for Jørgen Mikkelsen. Han finder sig ikke i noget. Via læserbreve kom han i kontakt med andre, der også var meget utilfredse med LO-fagforbundene, og resultatet blev, at Danmarks Frie Fagforening blev stiftet den 3. september 1983.

Hvordan

I 1986 blev Jørgen formand for foreningen, og i 1990 blev han desuden ansat som faglig konsulent og sagsbehandler. Siden har han arbejdet på fuld tid for Danmarks Frie Fagforening. Med fuld tid menes virkelig hele tiden. I flere perioder var der næsten ikke tid til at spise og sove.

En af de vigtige ting for stifterne var, at de ville lave en forening, der ikke støttede noget politisk parti. LO støttede jo socialdemokraterne, og derfor tiltrak Danmarks Frie Fagforening nok mest mennesker, der stemte på liberale partier. Men det har vist sig, at det var den rigtige linje at lægge. I dag har vi medlemmer fra mange politiske partier, og alle kan føle sig sikre på, at deres penge ikke går til et parti, de ikke bryder sig om at støtte.

Så kom konflikterne vedrørende *La Cabana* og *HT* og medfølgende massive medie-dækning. Under sådanne omstændigheder er Jørgen virkelig i sit es, selv om han kunne skumme af raseri, når nogen kørte frem med usandheder. Som f.eks. da TV fandt på, at Danmarks Frie Fagforening gik ind for længere arbejdstid og lavere løn. Der var også historier fremme om, at foreningen blev grundlagt med penge fra arbejdsgivere. Så når Jørgen op på det høje C.

Det var naturligvis ren nonsens, ligesom det er noget vrøvl, når nogen i dag postulerer, at vi sælger os selv til arbejdsgiverne ved at tilbyde overenskomster uden strejkeret. Vi ville aldrig give afkald på muligheden for at kunne strejke. Hvis en konflikt tilspidses så meget, at strejke er den eneste mulighed, kan det jo være katastrofalt at have fraskrevet sig muligheden.

Fremtiden

Der er ingen tvivl om, at Jørgen Mikkelsen er med mange år endnu. Der bliver ikke noget med efterløn for hans vedkommende, den mulighed har han nemlig givet afkald på. Og han ligner da heller ikke en, der er brændt ud.

Han taler stadig meget varmt for sager, der ligger ham nær. Han skriver stadig masser af læserbreve, og han elsker det. Han elsker at være meningsdanner, men han tager det pænt, hvis bestyrelsen stemmer et af hans forslag ned. Ikke fordi det sker ret tit. Han taler jo godt for sig.

Alle i Danmarks Frie Fagforening var naturligvis meget glade for sejren ved menneskerettighedsdomstolen, men udover Morten Sørensen, som sagen jo drejede sig om, var Jørgen nok den, der blev allermest glad. Han var i hvert fald den, der udtrykte sin glæde tydeligst. Vi, der var samlede i *Tivoli Friheden* (hvor ellers), husker sikkert hans jubelråb: "Yes, yes, yes!" mens han rakte begge arme i vejret.

Kære Jørgen. Fortsæt endelig med din smittende entusiasme og din overstrømmende glæde, når tingene lykkes. Fortsæt også med at rase, når nogen generer dit hjertebarn, Danmarks Frie Fagforening. Bliv endelig ved med at være dig selv.

Bestyrelsen

**Det har taget Jørgen hele 60 år
at nå til den alder, han nu har.
Her glæder han sig dog mest over den vundne
sag ved Menneskerettighedsdomstolen 2005.**

De mange nye medlemmer, der er kommet til det sidste årstid, kender sikkert ikke ret meget til vores formand. Han er bestemt ikke kedelig, så derfor bringer vi dette

Portræt af formanden

På den anden side – Mennesket bag

På Samsø var en pige / O, så skøn, så skøn. / Hun sin egen Jørgen / elskede i løn.

Nu, mange år efter at Johannes Dam skrev denne sang, kender vi desværre ikke omtalte pige. Men vi kender da Jørgen!

De vilde år

Han kom nemlig til verden den 26. november 1947 på Samsø. Her boede han sammen med far, mor og to ældre brødre, til han var 16 år. Så flyttede de fra øen på grund af de dårlige muligheder for arbejde.

Derefter kom Jørgen i lære som værktøjsmager i Ringsted. Som 17-årig gav han sig i kast med det, der til da var hans største projekt. Men lad ham nu selv fortælle:

17 år gammel købte jeg en dyngje jern i to kasser. Indholdet skulle efter forklaringerne være en komplet Harley-Davidson 1200 cm³, 4 gears model WLC 1942. Da hverken sælgeren eller jeg havde mulighed for at se, om alt var der, fik jeg kasserne for 100 kr.

Nu startede mit livs første, store udfordring. Jeg skrev til Harley-Davidson Motor Co. i Milwaukee, Wisconsin i USA for at spørge, om jeg kunne købe en reparationsmanual. Der kom hurtigt respons. Jeg skulle blot sende to dollars, hvorefter jeg fik en helt ny manual med alle mål og forskrifter i mindste detalje.

Herefter startede mit opbygningsprojekt. Alt blev renoveret. Motoren fik nye stempeler, cylindrene blev udboret, krumtappen blev afbalanceret hos tidligere speedwaykører Kurt W. Petersen. Det, der manglede eller var slidt, f.eks. bronzelejer, beslag, specialbolte osv., fremstillede jeg selv efter fyraften på min arbejdsplads.

Hele projektet tog et år. Hver weekend og hver dag efter fyraften. På min 18 års fødselsdag bestod jeg køreprøven, og da stod min Harley nysynet og køreklar.

Dengang havde Jørgen tre store interesser: 1. Harley-Davidson 2. Harley-Davidson og 3. Harley-Davidson. Det kneb ham lidt i begyndelsen at styre de mange kræfter, men omsider lykkedes det da, og Jørgen havde mange gode oplevelser sammen med sin Harley.

Men, men, men... Ja, rigtig gættet. Der kom en pige på tværs. Nu blev den flotte motorcykel skiftet ud med en bil. Som Jørgen siger: ”Mit livs første store fejltagelse.”

Det står ikke helt klart, om det var pigen eller salget af motorcyklen, han taler om.

De gode år

Da læretiden var overstået, blev Jørgen Mikkelsen elev ved flyvevåbenet. Der var han i 6 år, mest som udstationeret i Grønland, men også Færøerne og Canada nåede han at opleve. Når han fortæller om disse år og især om tiden i Canada, får han drømmende øjne.

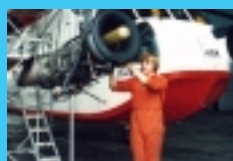
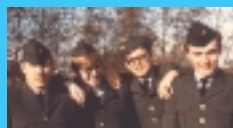
Vi får helt bestemt det indtryk, at det måske var den næste alvorlige fejltagelse i Jørgens liv at tage tilbage til Danmark.

Her i flyvevåbenet mødte Jørgen sin næste store kærlighed. Hun hed S-61N. Og det var om muligt med endnu varmere følelser end dem, han havde følt overfor sin Harley-Davidson.

Jørgen kan fortælle i timevis om de mange oplevelser, han havde med S-61N. Både med at justere, reparere og kæle for hende, men også når de var i luften sammen og oplevede de skønne landskaber i Grønland og Canada. Og man gyser ved tanken, når han beretter om de farer, der lurede i de meget specielle og lumske klimaforhold, der råder i disse områder.

På Færøerne var dog også tid til en lille flirt med Alouette. Den drevne ornitolog vil vide, at alouette er en fugl, men Jørgens flirt var naturligvis med en helikopter af samme navn. Den blev især brugt i forbindelse med fiskeriinspektion på Færøerne.

Men også årene ved flyvevåbenet fik en ende, og Jørgen flyttede tilbage til Danmark og bosatte sig i Vestbjerg.

De onde år

Det, der nu skete, var præget af de ting, der er berettet på den foregående side, og Jørgen har sikkert mange gange ønsket sig tilbage til Canada, og mange fagforeningsfolk har ønsket ham til Sibirien. Det gør de i øvrigt endnu. Oven i de arbejdsmæssige problemer kom der også problemer i familien, og i de næste 10 år blev Jørgen 20 år ældre. Han flyttede fra Vestbjerg og købte sig i 1991 et hus i Hou, hvor han stadig bor. Men lad os gå let over alt det dystre og bevæge os ud på dybt vand.

Både og ...

Jørgen kastede igen sin kærlighed på noget nyt. Denne gang var det en båd. Den fulgte med huset, og var mildest talt i en ringe forfatning. Men sammen med bror Leif og et dusin andre personer kom der efterhånden noget ud af det, der skulle kunne sejle. Vi springer elegant over problemer med en masse råddent træ, en motor der var ukendt i Danmark, en skrue der skulle specialfremstilles, fordi den kørte avet om og mange andre ting. Vi går direkte til søsætningen i 1995.

I alt 19 forventningsfulde personer fulgte båden de få hundrede meter til havnen i Hou, udstyret med puder, redningsveste og champagne til dåben. Så blev båden søsat, ... og sank omgående. Adskillige sindige vendelboer havde samlet sig på havnen og overværede optrinnet. De vidste jo godt, at båden ville synke, da træet var tørret ind efter mange år på land.

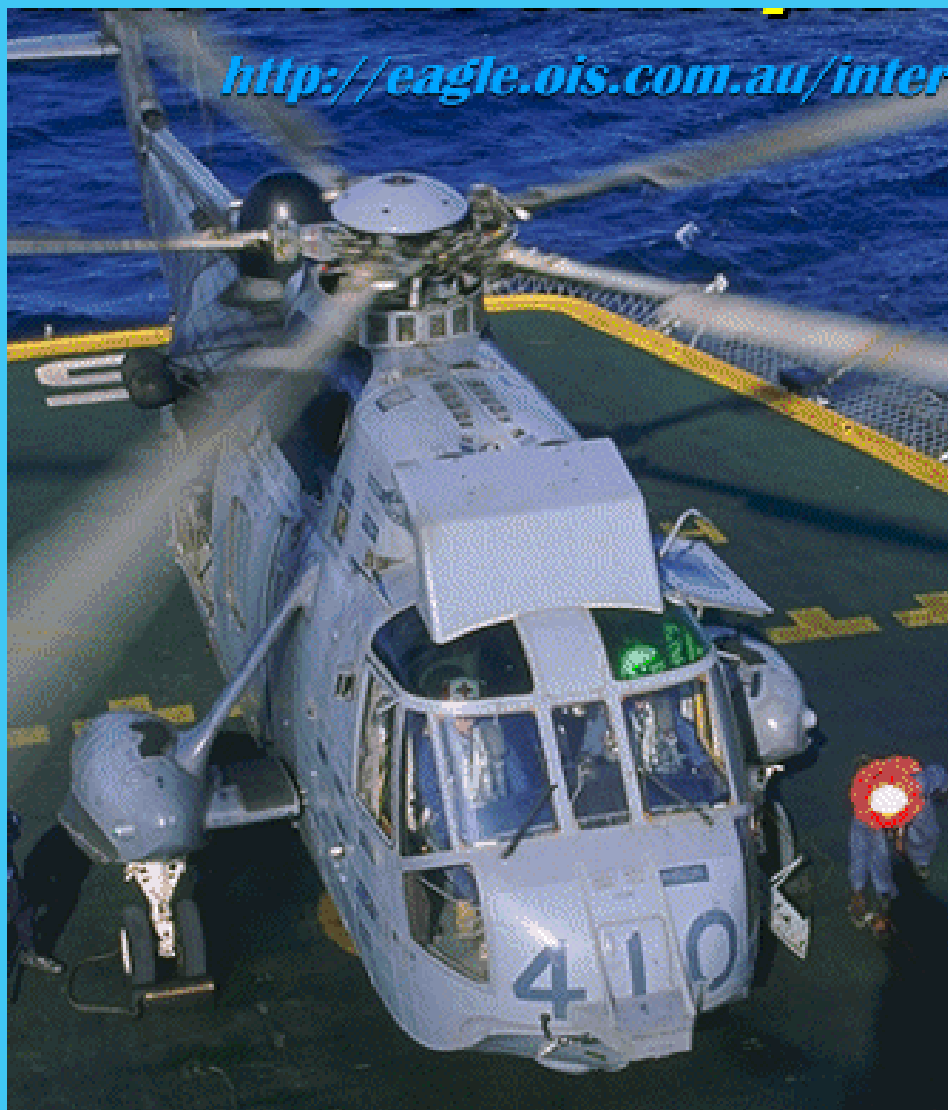
Det hele endte med, at forsamlingen lod båd være båd og drak selv champagnen, hvorefter de gik hjem.

Allerede næste dag kunne pumpen holde trit med indtrængende vand, så båden kunne sejles på plads. Igen til morskab for tilskuerne, for nu ville motoren kun sejle fuld kraft frem eller fuld kraft bak. Men ind kom den, og siden blev den da også helt tæt og var til stor glæde og fornøjelse.

Flere gode år

En aften stod der uden for Jørgens dør en dejlig quinde og hendes lille datter. Glemte var

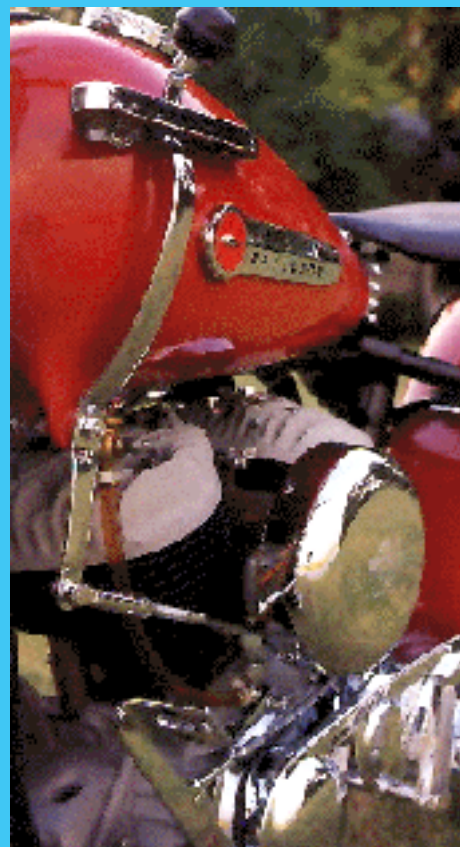
næsten, at han i mellemtiden havde fundet sig en ny kærlighed. En gammel BMW som han faktisk fik til at køre helt godt, og en lille Morris Mascot, der var indkøbt for 1300 kr. Men som sagt, det var (næsten) glemt, da han traf sin Lene. I 1999 blev de gift, og der tales stadig om brylluppet på land og i by.

Kvinder kan nu gøre noget ved en mand. Jørgen ser stadig lykkelig ud på trods af, at båden ligger på land, BMW'en er væk, Mascotten er væk, og manden ligger og kører rundt i – ja, hvad tror I – en Skoda. Ganske vist en nyere Octavia diesel, men alligevel. Og oven i det hele fylder han så snart 60 år!

Men som sagt ser han glad og lykkelig ud, så han synes nok ikke, det er så værst endda. Og så er han vendt tilbage til sin ungdoms kærlighed: Harley-Davidson. Denne gang er den kun i én kasse, og skulle fungere når den bliver samlet og trimmet. Han påstår det bliver til foråret. Vi ved ikke rigtig hvilket år!

Det er alt sammen kærligt ment.

Venner og bekendte

Hvordan ville De reagere, lille De, hvis en eller anden foreslog Dem en lille hurtig graviditet? - Skjul nu ikke noget for mig, vel.

Åh, det har jeg såmænd aldrig tænkt på. Og hvem i alverden kunne finde på at spørge mig om den slags?

PENGENE TILBAGE

Spørgsmål:

Må min gamle arbejdsgiver tage penge tilbage, som de har udbetalt ved en fejl på min sidste lønseddel? De har bedt mig om at skrive under på, at de må hæve ca. 700 kr fra min konto. De var altså ikke så hurtige til at opdage fejl, når de havde betalt mig for lidt. Hvad gør jeg?

CT, Østfyn

Svar:

Normalt er det sådan, at ansvaret for en sådan fejl er arbejdsgiverens - også selv om det ikke er ham, der rent fysisk foretager løn-udbetalingen. Det er derfor nødvendigt, at arbejdsgiveren fører en rimelig kontrol, og at han, hvis der konstateres fejl, straks gør lønmodtageren opmærksom på fejlen, samt at fejlen straks rettes. Samtidig skal han forklare, hvordan den for meget udbetalte løn skal tilbagebetales.

Det spiller en afgørende rolle, om lønmodtageren var i god tro med hensyn til det for meget udbetalte beløb, eller om det var åbenbart for ham, at der var tale om en fejltagelse. Selve beløbets størrelse spiller altså en rolle. Jo større det fejlagtige beløb er, jo vanskeligere bliver det for lønmodtageren at bevise sin gode tro. Det har også betydning, hvor lang tid fejludbetalingen har fundet sted, idet der vil være mulighed for kutymedannelse.

Udgangspunktet for afgørelse af konkrete sager vil derfor være, at lønmodtageren kan beholde beløbet, såfremt han var i god tro, men fejlen rettes i fremtidige udbetalinger.

Forenklet kan det også siges på den måde, at hvis lønmodtageren har været i god tro og ikke har udvist uagtsomhed, så skal der - set med vore øjne - ikke ske tilbagebetaling.

Accepter derfor aldrig umiddelbart et tilbagebetalingskrav uden at du har kontaktet Danmarks Frie Fagforening med en mere detaljeret redegørelse.

Retspraksis viser, at der i disse spørgsmål lægges stor vægt på hensynet til lønmodtageren.

Sekretariatets rådgivning

GRAVIDITET

Spørgsmål:

Behøver jeg at fortælle, at jeg er gravid, hvis jeg ved en jobsamtale bliver spurgt?

KT, Nordjylland

Svar:

Ligebehandlingsloven og retspraksis fastslår reglerne.

Hvis du bliver spurgt ved en jobsamtale, om du er gravid, er du ikke forpligtet til at oplyse om graviditeten. Det betyder, at du roligt kan svare nej til spørgsmålet.

Det kan føles ubehageligt, men Højesteret har fastslået, at en ansøger til et vikariat på seks måneder, der på grund af egen graviditet vidste, at hun ikke kunne fuldføre vikariatet, var berettiget til ikke at oplyse om graviditeten. Da arbejdsgiveren fandt ud af, at hun var gravid, blev hun afskediget. Arbejdsgiveren blev dømt til at betale hende en godtgørelse for uberettiget afskedigelse på seks måneders løn.

En anden variant kan være, at du bliver spurgt, om du planlægger at få børn i den nærmeste fremtid. Hvis du er kvinde i den fødedygtige alder uden børn, kan det lyde utroværdigt, hvis du siger, at du aldrig vil have børn. I stedet kan du sige, at du gerne vil have

børn på et tidspunkt, men lige nu er det arbejdslivet, som trækker mest.

Sagt populært må en arbejdsgiver ikke spørge, om du er gravid eller påtænker at blive det, da arbejdsgiveren ikke må tillægge svaret betydning ved valget mellem ansøgere. Hvis du alligevel bliver spurgt, kan du måske overveje, om du i virkeligheden har lyst til at arbejde et sådant sted. Lysten vil selvfølgelig afhænge af ens beskæftigelsessituation i øvrigt.

Hvornår skal du oplyse, at du er gravid?

Du er forpligtet til at oplyse en arbejdsgiver om din graviditet, når der er tre måneder til forventet fødsel. Det indebærer, at du stort set aldrig er forpligtet at oplyse om graviditeten, før den alligevel er tydelig for enhver.

Ligebehandlingsloven fastslår, at du ikke må forskelsbehandles på grund af graviditet. Den bedste måde at sikre sig mod forskelsbehandling er, hvis arbejdsgiveren slet ikke kender til graviditeten. Hvis du alligevel oplyser om din graviditet, løber du en stor risiko for at blive valgt fra i ansættelsesprocessen. Det vil selvfølgelig være ulovligt, men i praksis er det utroligt svært at bevise, at det er graviditeten, der har gjort, at man ikke fik jobbet.

Nedenstående er opsnapet fra en privat mail.

Kære Morten Sørensen.

Jeg vil da gerne sige dig tak for din tid som redaktør af Fagligt Alternativ. Vi har fint forstået hinanden i samarbejdet, og jeg har da gruet lidt for, hvad der ville ske, hvis du ikke længere kunne tage dig af det.

Nu blev det så Arnfred, og han og jeg er jo ikke ukendte med hinanden heller, så jeg har stor fortrosthed til, at det kan køre videre i fin stil. Nu skal vi teste hinanden i nærmeste dage, så det bliver jo spændende. Men jeg „gør jo nok bare, som jeg plejer“!

Hilsen fra Poul bogtrykker.

Hej, Arnfred. Undlad venligst at læse ovenstående!

Vodskov Bolighus

Den 18. maj i år modtog vort medlem, Henrik Rasmussen, et brev fra sin arbejdsgiver, Vodskov Bolighus, med besked om, at han var bortvist med øjeblikkelig virkning. Bortvisningen var begrundet med, at Henrik var set arbejde i sin egen bar, samt at han havde omtalt Vodskov Bolighus ufordelagtigt overfor en god kunde.

Vi betragtede begrundelserne for bortvisningen som opfundet af arbejdsgiveren og bad ham derfor om at trække den tilbage. Det

ønskede han ikke, hvilket medførte, at vor advokat fremsendte en stævning.

I stævningen kræver vi løn og provision i opsigelsesperioden samt godtgørelse for uretrettiget bortvisning, i alt 122.000 kr.

Hele sagen er kulminationen på noget af en tragedie, forårsaget af bl.a. chikanerier og ulykkelige personlige forhold, og når sagen er blevet afgjort ved retten, vil vi prøve at formå Henrik til selv at skrive om sin oplevelse af hele sagen.

NNF og Tulip i ulovligt samarbejde

Fra et af vore medlemmer er vi kommet i besiddelse af et ansættelsesbrev, der viser, at Tulip tillader, at NNF kræver medlemskab af deres fagforening når nye bliver ansat.

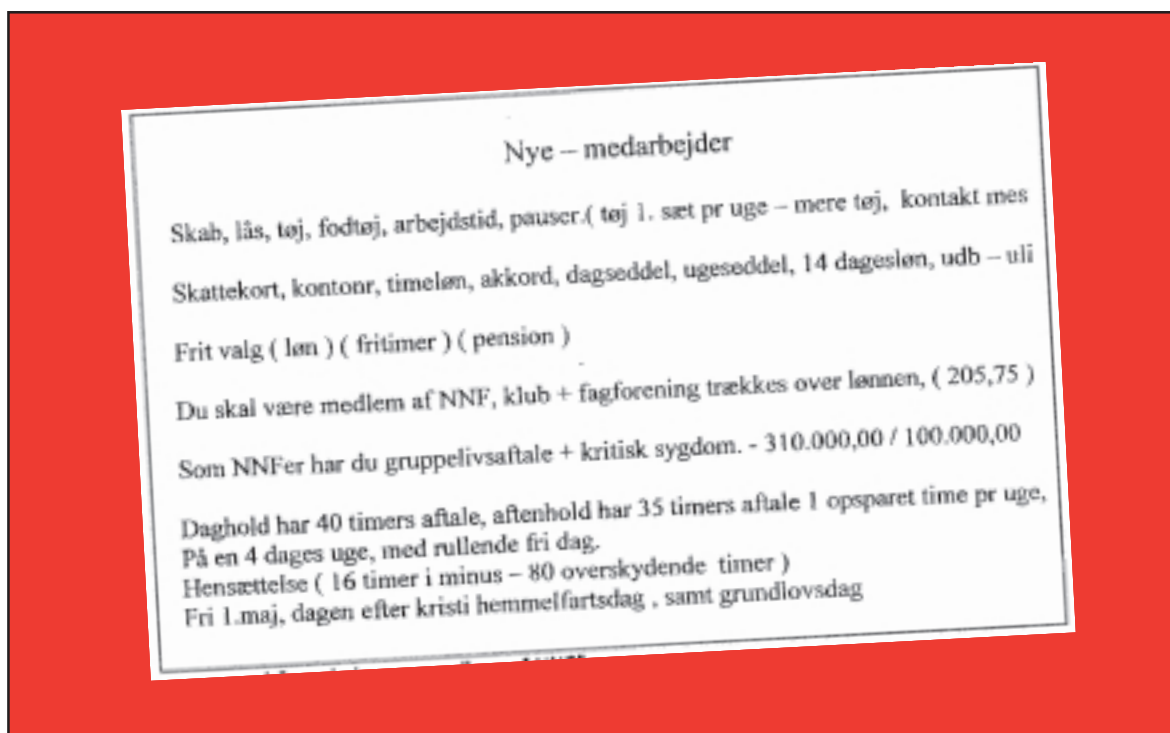
Vort medlem søgte ansættelse hos Tulip i Fåborg og fik i den forbindelse forelagt en ansættelsesaftale, der bl.a. siger: „Du skal være medlem af NNF, klub + fagforening trækkes over lønnen.” Den viste aftale er ca. et år gammel, men så vidt vi har kunnet få oplyst, er kravet stadig det samme: Medlemskab af NNF eller intet arbejde.

Nu er det jo ikke særlig vanskeligt at få arbejde i øjeblikket, så den slags aftaler udgør derfor ikke det store problem. Men det gør dem jo ikke lovlige. Som læsere af Fagligt Alternativ vil vide, er Tulip ikke det eneste firma, der tillader den slags. Aalborg Portland er allerede dømt for ulovligt pres på to af vore medlemmer, og i øjeblikket verserer en sag mod SAS.

Vi vil meget gerne høre fra dig, hvis du oplever lignende ting ved ansættelse, da vi meget gerne vil have et mere detaljeret billede af problemets omfang. Vi ved, det er et stort problem, for af og til opgiver vore medlemmer kampen. Enten melder de sig ind i den krævede fagforening, eller de finder sig et andet arbejde.

Eksklusivaftaler er ulovlige, men der foretages mange krumspring på arbejdspladserne for at opretholde dem i praksis, og et af de mere uhyggelige midler, der tages i brug, er mobning. Derfor: Hvis du oplever noget i den retning, så fortæl os om det.

Udsnit af ansættelsesaftale

Ingen reklame for overenskomster

Af *Morten Sørensen*

Siden 28. juni har 3F haft en konflikt kørende mod Nørrebro Bryghus i København. 21. august blev konflikten udvidet med en række sympatikonflikter, der bl.a. omfatter leverance af råvarer fra Bryghusets underleverandører, taxakørsel til restauranten, diverse HK-arbejde samt blokade mod håndtering af Bryghusets flaskeøl i transportsektoren og i detailhandlen.

Alt dette er blevet iværksat alene af den grund, at bryggeriet og dens ansatte er blevet enige om at tilslutte sig en overenskomst mellem arbejdsgiverforeningen RAF 2000 og Kristelig Fagforening i stedet for en overenskomst, hvori 3F indgår.

Historien er set mange gange før og forklarer meget godt, hvorfor DFF de sidste mange år er gået stille med dørene, når det er lykkedes os at indgå en overenskomst.

La Cabana

Får en LO-fagforening nys om, at DFF har indgået en overenskomst, køres skytset i stilning. Første gang var i 1984 lige efter DFF's fødsel i en konflikt, der minder meget om den aktuelle mellem 3F og Nørrebro Bryghus. Personalet ved Restaurant La Cabana ville ikke være medlem af en politisk fagforening, og LO-fagforeningerne iværksatte derfor store stillede blokader og demonstrationer. Det lykkedes DFF at få stablet en stor folkelig moddemonstration på benene, hvorefter DFF indgik en overenskomst med restauranten.

Konflikten mod virksomheden og vores overenskomst varede flere år og gav genlyd

over hele landet; men til sidst valgte indehaveren at sælge restauranten og flytte til Spanien.

Senere samme år var der ingen post, ingen benzin, intet S-tog, Rigshospitalet lammet, TV-avisen i sort, aviser blokaderamt, Københavns indfaldsveje spærret osv. Alt sammen fordi HT-chauffør Per Brandt, og senere 48 andre chauffører, benyttede sin fagforeningsfrihed til at melde sig over i Danmarks Frie Fagforening.

Nygaards Slagteri

I 1992 indgik DFF på opfordring fra ledelse og ansatte en overenskomst med Nygaards Slagteri i Varde. NNF havde ikke en eneste ansat på virksomheden, og DFF's overenskomst var beviseligt bedre end NNF's; men alligevel blev der taget mafiametoder i brug. Der blev iværksat fysisk blokade, slagteriet blev overvåget døgnet rundt, og alle, der kørte ind og ud fra firmaet, blev skygget. Det mest bizarre ved konflikten var et fingeret overfald på en blokadevagt, hvorefter slagterierjer, Niels Nygaard, blev slæbt i Vestre Landsret, hvor han blev pure frifundet. Men til sidst måtte Nygaard give op, og det dengang supermoderne nyåbnede slagteri måtte lukke og svinene køres til Tyskland til slagtning.

Ingen lovgivning

I opposition i 90'erne fremsatte Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti år efter år et forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af faglige organisationers konflikter over

for virksomheder med overenskomst. Da VK sammen med Dansk Folkeparti fik flertal i 2001, troede Danmarks Frie Fagforening, at forslaget ville blive gennemført. 14. juni 2002 blev forslaget da også genfremsat af Dansk Folkeparti og Kristeligt Folkparti og vedtaget med stemmer fra V og K. Men da lovforslaget endeligt skulle vedtages i maj 2003, sprang Dansk Folkeparti fra deres eget forslag og var pludselig imod. Samtidig gjorde regeringen ikke det store for at holde Dansk Folkeparti fast, og begrænsningen af blokader gik derfor i vasken. Siden har der været stille omkring emnet.

Samtidig med behandlingen af forslagene i Folketinget var DFF i overenskomstforhandlinger med et større jysk firma. Vi var kommet et stykke af vejen, men da begrænsningen af blokaderetten ikke blev til noget, kunne vi ikke garantere firmaet mod blokader fra LO-fagforeninger, og i god ro og orden stoppede vi nødtvunget samarbejdet, da DFF ikke har noget ønske om at lukke virksomheder og sende folk ud i arbejdsløshed.

Derfor holder vi tæt

Alt i alt viser eksemplerne, at det kan være meget klogt ikke at fortælle, hvor DFF har overenskomster henne. Det viser også, hvorfor vi ikke indgår overenskomster i stor stil, selv om vi jævnligt får henvendelser herom. Omkostningerne herved kan være meget store, og fra gang til gang skal virksomheden gøre op med sig selv, om den er klar til at løbe risikoen for omfattende konflikt.

Ny hjemmeside

Hvor er det så lige, man skal finde den?

Hvis du har adgang til Internettet, så prøv at kigge ind på Danmarks Frie Fagforenings nye hjemmeside. Efter længere tids forberedelse er vi nu i luften, og adressen er www.dff.net

Den er blevet meget mere brugervenlig, og også lidt kønnere. Du vil kunne finde gode råd om mange af de problemer du kan møde på arbejdsmarkedet, ligesom vi har lagt forskellige skemaer ud på siden.

Den skulle gerne danne grundlag for en bedre service til vore medlemmer, og et tiltalende billede af foreningen udadtil. Hjemmesiden er fremtidssikret, så den kan udbygges efter behov.

Der er virkelig sket meget efter, at de første tanker om Internet opstod i midten af 1940'erne. Det militære APRANET opstod i 1969, og det egentlige Internet blev skabt i 1972 af Vinton G. Cerf, senere kaldet „Father of the Internet“.

I 1992 skete så det, som senere skulle vise sig at være en meget afgørende årsag til

Internettets store gennembrud. Ved CERN i Schweiz skabtes World Wide Web, som blev et fundamentalt gennembrud. Endelig i 1994 kom UNI-C som den første danske Internetudbyder, med tilbud om adgang til nettet for almindelige mennesker.

I februar 1996 kom vi her i DFF - som den 2. fagforening i Danmark - i luften med vores første hjemmeside. Ikke overraskende var EDB-fagets fagforening Prosa nr. 1. LO kom først på nogle måneder efter os. Meget pudsigt blev denne side senere tilbagedateret, så det så ud som om de var kommet før os. Det var simpelthen for meget for dem, at vi, som den mindre og frie fagforening, skulle komme før den almægtige LO; men sådan er de historiske kendsgerninger.

Vi håber, du kan lide vores nye side, og vi glæder os til at høre fra dig, både med ris og ros. Hvis du har forslag til, hvad du godt kan tænke dig skal med på siden, vil vi også gerne vide det.

Et godt valg?

Mens dette blad skrives, hærger en valgkamp landet, og dermed rejses igen debatten om partistøtte fra fagforbund, private og organisationer.

Danmarks Frie Fagforenings holdning er som bekendt den, at vi ikke støtter nogen partier, så alle vore medlemmer kan føle sig helt fri til at sætte krydset, hvor de vil, eller de kan helt lade være med at stemme.

Når dette læses er valget overstået, og det har været meget tydeligt, at LO-forbundene ikke har været enige om partistøtte eller ej. Her på redaktionen har det f.eks. undret os, at 3F har valgt ikke at yde partistøtte, men de lokale forbund har frihed til at støtte valgkampen, som de vil. Naturligvis for medlemmernes penge. Er det ikke det man kalder dobbeltmoral?

Spørgsmålet om, hvorvidt fagbevægelsen skal yde direkte økonomisk støtte til et trængt socialdemokrati eller ej, har naturligvis været et dilemma. Dels fordi medlemskrisen kradser og betyder økonomisk smalhals i forbundene, og dels fordi LO-medlemmerne ikke længere per automatik sætter deres kryds ved liste A.

Men der er stadig forbund der yder direkte støtte til bestemte partier: Metal: 1,3 millioner til Socialdemokraterne; NNF: 450.000 til Socialdemokraterne og TIB: 1,5 millioner til

Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten.

Også partierne til højre for midten modtager støtte, men beløbene offentliggøres ikke, før årsregnskaberne foreligger, så man kan altså ikke se, hvem der støtter det nuværende valg. På vores hjemmeside - www.dff.net - kan du finde et link til Folketingets oversigt over, hvem der bidrager til hvem. Se under »Seneste nyt«. Oversigten er fra sidste år.

Vil du være helt sikker på, at dine penge ikke ender som partistøtte, skal du bare fortsat være medlem hos Danmarks Frie Fagforening.

Selv om vi ikke blander os i valgkamp og ikke støtter partierne som forbund, er der naturligvis mange af vore medlemmer, der er politisk aktive i forskellige partier, og dette blad har bestemt heller ikke holdt sig tilbage med at kritisere den førte politik, især arbejdsmarkedspolitik. Men det er udelukkende ud fra et synspunkt om, hvad der gavner vore medlemmer.

Nu er valget så overstået. Var det et godt resultat? Svaret afhænger jo nok af, hvilken side du er på.

LO-medlemmernes penge fosser stadig ind i valgkampen på den røde fløj. Det blev grundlaget for Danmarks Frie Fagforening i sin tid.

Nassau tilbage på sporet

I 2005 var der en udsendelse i TV2-Fyn om ældrepolitikken hos Nassau Door A/S.

I den forbindelse kom sekretariatet i besiddelse af en såkaldt "frivillig fratrædelsesaftale", der blev forelagt medarbejdere der nærmede sig de 60 år.

Aftalen lyder i uddrag: "Parterne er efter gensidig aftale blevet enige om, at NN fratræder sin stilling hos Nassau Door A/S med udgangen af xx måned 2006" Og videre: "Ingen af parterne har herefter krav overfor hinanden som følge af, at ansættelsesforholdet er ophørt." Der sluttes med: "Forholdene i denne aftale, betragtes som et fortroligt anliggende mellem NN og selskabets ledelse."

Som en følge af Nassau Door A/S's ældrepolitik, skrev en af medarbejderne til arbejdsministeren og klagede sin nød.

Arbejdsministeren svarede, at han var enig i, at det er et problem, at nogle firmaer skiller sig af med ældre medarbejdere, og brevet slutter: "Regeringen kan jo ikke løfte opgaven alene, derfor er det mit håb, at virksomheder og personer som dig selv vil arbejde for at få ældre medarbejdere til at blive flere år på arbejdsmarkedet."

Siden er der kommet en ny direktør til på Nassau Door A/S, og nu er tonen blevet en anden. De ældre medarbejdere bliver igen værdsat som den værdifulde arbejdskraft, de er.

Fagligt Alternativ kritiserer ofte firmaer, der behandler deres medarbejdere dårligt. Derfor synes vi også, det må være passende at uddele blomster, når firmaerne retter op tingene og indfører en anstændig medarbejderpolitik.

Blomsterne her ved siden af er derfor til ledelsen på Nassau Door A/S.

red.

Formanden har ordet

**Danmarks
Frie Fagforening**

Alternativet i dansk fagbevægelse
Partipolitisk uafhængig

VALGKAMPEN

I skrivende stund kører valgkampen på højeste gear. Det er kun få år siden, at man under valgkampene kunne se, hvordan aviserne nærmest var tapetseret med annoncer betalt af fagforeninger under LO, hvor man pegede på bestemte Socialdemokratiske kandidater, der skulle stemmes på.

I dag synes annonceringen ikke at være blevet mindre, tværtimod. Vi ser ofte helsides annoncer, men indholdet af disse medlemsbetalte annoncer har skiftet karakter. Fx har HK-Danmark en helsides annonce i Jyllands-Posten, hvor der med kæmpebogstaver står: **Har de seneste 6 år medført lige løn til dig og din kollega?**

Som om man kunne tilskrive regeringen i denne periode ansvaret for den urimelige lønforskel, der består mellem kvinder og mænd. Magen til ansvarsforflygtigelse skal man lede længe efter.

Det kan med rette spørges, om HK er træt af at forhandle

løn for sine medlemmer, når de i dyre helsides annoncer over det ganske land søger at tørre deres inkompetence af på regeringen?

Det er jo ikke den siddende regering, der har ansvaret for overenskomsterne men HK. Eller skal vi tilskrive de store annoncer fra HK noget helt andet? Mener de mon, at den danske overenskomstmodel har overlevet sig selv, sådan at Folketinget nu må sætte rammerne for lønudviklingen? Vi ved det ikke, men vi gætter på, at de hos HK, i deres iver efter at nedgøre regeringen, har brugt en usmagelig forkert kryptisk formulering.

I LO har de gjort meget ud af at skilte med, at de nu ikke længere støtter Socialdemokratiet, og derfor er det åbenbart svært at forstå, at så mange lønmodtagere har sagt farvel til LO til fordel for frie faglige organisationer.

På den netop overståede LO-kongres talte Helle Thorning-Schmidt og opfordrede samtlige delegerede til at gå hjem efter

kongressen og kæmpe for, at Danmark kan få en ny regering. Helle Thorning-Schmidt modtog herefter **stående bifald** fra LO-kongressen. Senere kom en fællesudtalelse fra kongressen med samme retorik, hvor der blandt andet blev udtalt:

”Danmark har brug for en anden regering under socialdemokratisk ledelse...”

Samtidig kan man i dagens avis se en farvestrålende annonce med LO symbolet øverst og nederst: Stem på Lene Hansen Socialdemokratiet den 13. november.

Hvordan harmonerer disse udmeldinger med, at LO ikke støtter Socialdemokratiet?

Min påstand er den, at de, der sidder på LO-kongressen og taktfast klapper ”ja” til en ny regering med Helle ved roret, ikke er de reelle repræsentanter for et bredt udsnit af danske lønmodtagere. Deres støtte er ikke fair i forhold til, at LO-bevægelsen vil være monopoliserende og alt favnende f.eks. på aftaleområdet. Der er meget store lønmodtager-

grupper, der står i en LO-fagforening, men som ikke stemmer på Socialdemokratiet.

Derfor må vi erkende, at der efter vor sejr ved Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg, hvor fagforeningsfriheden endelig blev fastslået, stadig er et meget stort arbejde foran os.

Jørgen Mikkelsen